NADĚJáčEk

ROČNÍK VI. / Č. X ŘÍJEN 2018

NADĚJE pro všechny, z. s.

POZNÁVÁME SVOU VLAST
"HORA KUTNÁ" a její okolí

Je to pro nás neuvěřitelné .... Jedeme do Kutné Hory!! Díky štědrosti **NADACE OKD**, můžeme vyvézt naše Nadějáky do dalekých Čech, do města jež po staletí hýbalo svým nerostným bohatstvím dějinami Českého království. BUS pro nás přijíždí na parkoviště před klubem Garage v Ostravě-Martinově. Neřídí ho Karel s Karlem :), ale sympaťák Milan, který nás loni bezpečně přivezl z Českého Krumlova, kde prohlásil: „....až příště někam pojedete, rád vás zase odvezu!“ :) Zřejmě se Milanovi s námi líbilo!! Jsme přeci dobrá parta, NO NI? :) I letos vezeme s sebou hudební nástroje, tak bude veselo nejen v autobuse.

Venku bylo deštivo a docela chladno. Cesta autobusem ubíhala docela rychle, a ve Žlebech jsme bylo téměř o dvě hodiny dříve, než jsme si původně mysleli. K zámku jsme šli ještě mezi pár kapkami deště. Na prohlídku jsme

vycházeli již v půl jedné rozděleni na dvě skupiny. Prohlídka měla voňavý a sladký konec, protože ten den byla otevřena zámecká kuchyně, a pekly se zde fantastické koláče. Každý z nás dostal jeden ještě lehce teplý. Na výběr byl koláč s tvarohem, mákem či povidly. Mňam! Procházka v okolí zámku a podél řeky Doubravy završila návštěvu tohoto krásného zámku. Ze Žlebů to byl už jen kousek do místa našeho ubytování—Penzionu Žlebská Lhotka ve Žlebských Chvalovicích.

Cesta nás zavedla mezi pole a louky, vypadalo to, že nikam nedojedeme :) Nakonec jsme v pořádku dorazili na to správné místo. Po dlouhé cestě nás čekal zasloužený odpočinek. Rozdělení do pokojů, svačina a pitný režim. Každý si pak vybral svůj program, někteří si kreslili, odpočívali na pokoji, hráli stolní fotbálek nebo si jen povídali ve společenské místnosti. Čas do večeře prostě každý trávil tak, jak zrovna chtěl či potřeboval. Výborný vývar, masová směs a hranolky, to byla naše skvělá bašta k večeři, za kterou kuchařky sklidily zaslouženou pochvalu.

DĚKUJEME

NADACI OKD
za podporu našeho poznávacího pobytu.
Kutná Hora
a její okolí

NAROZENINY SLAVÍ

FRANTA - zvídavý a veselý kluk, skvělý pomocník a par´ták

HONZÍK - vášnivý fotograf, spokojený ve svém klidném světě

K AČKA - rok od roku samostatnější a „otrkanější“ účastnice našich pobytů

ANIČKA - má ráda holuby, krtky a záchranáře

"HORA KUTNÁ" a její okolí

Večerní zpívání, povídání, pak už koupelna a šup do peřin. V neděli ráno nikam nespěcháme, v noci se posouvá čas, takže budeme mít hodinu navíc, paráda, pořádně se vyspíme!

Vstáváme v 8, ranní hygina, převléct se a jde se na snídani. Můžu vám říct, že tak bohatou snídani jsme měli asi poprvé. Tady si musel vybrat každý. Cereálie, mléko, jogurty, výborné koblihy s nutelou, marmeládou či pudinkem. Párky, sýry, uzeniny, vaječná omeleta se šunkou či bez, tlačenka, klobáska i uzené, zelenina, paštika, marmeláda, máslo, med. Chléb, toasty opečené, rohlíky, 3 druhy džusu, káva, černý a ovocný čaj. Mentallica měla zkoušku, ostatní se pomalu chystali na výlet. Nikam nespěcháme, venku prší dešťové provazy, proto odjezd posouváme. Dnes je na programu hlavní cíl tohoto pobytu, a sice Kutná Hora. Nejdříve jsme navštívili Kostnici—je to velmi zajímavá stavba s poutavou historií, někteří se dokonce trochu báli mezi všemi těmi kostmi a lebkami. Po návštěvě kostnice se jdeme podívat do katedrály Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele. Jdeme dokonce i na půdu a po dřevěné konstrukci se procházíme nad klenbami chrámu. Obdivujeme architekturu s výraznými prvky Santiniho tvorby, také vzácnou monstranci ze 14. století, stříbrná konstrukce zlacená v ohni. Jedna z mála dochovaných památek zlatnictví z doby kolem roku 1400. Na opačný konec města se svezeme autobusem, jdeme se podívat na nejvýraznější památku Kutné Hory, a sice na Chrám sv. Barbory. Tato impozantní stavba byla vybudována na náklady měšťanů jako známka odtržení od sedleckého kláštera, ale také napětí mezi Kutnou Horou a Prahou a jako výraz úcty k Božímu Tělu.

Počasí se pokazilo, venku je docela zima a zase prší, na malou procházku kutnohorskými uličkami jde jen malá část odvážných :) Přesto všechno si to užíváme. Cestičky úzkými městskými uličkami protkanými dlouholetou historií dotváří zvláštní atmosféru tohoto města. Zcela zaslouženě je město zapsáno do památek světového kulturního dědictví UNESCO. Cesta zpět do penzionu trvá už jen krátkou chvíli, jdeme se převléci do „domácího“, mnozí odpočívají, dávají si něco na baru či se dívají na film. Venku je počasí, že by psa nevyhnal, zima a vlhko, tak si užíváme teplo v penzionu. Honza vytáhl kytaru, zpívali jsme a hráli na téměř všechny rytmické nástroje, které jsme měli s sebou.

K večeři polévka s drobením, jako druhý chod byly kuřecí špalíky na smetaně a perníkový knedlík. Ano, slyšíte dobře, je to místní specialita, a kdyby nám to neřekli, vůbec bychom nepoznali, že je do těsta vmíchaný perník. Opět jsme nešetřili chválou, na talířích zůstaly jen obrané kosti :) Poklidný večer v teple, povídání, diskotéka, fotbálek, hygiena a do hajan.

Ráno vstáváme opět v 8hodin, bohatá snídaně nás všechny pořádně zasytí, svačina na oběd po včerejší zkušenosti bude bohatě stačit. Ostříž oba dny obětavě vstával a chystal svačinu pro všechny. Díky Ostříži, i za tu tvou báječnou tříbarevnou buchtu! Výbornou buchtu jsme taky měli od jedné z maminek a jedné babičky, na všech jsme si pochutnali.

Pondělní dopoledne je na programu návštěva zříceniny hradu Lichnice pocházejícího ze 13. století. Původně královský hrad, který byl dáván i jako věno královen. Dnes jsou ruiny hradu přístupné prakticky celoročně, v případě hezkého počasí se pokocháte dalekými výhledy. My však měli mlžné počasí, a tak jsme viděli něco málo pouze chvílemi. Trochu více bylo vidět z nedaleké vyhlídky Dívčí kámen, kde se nám mnohým sevřel žaludek při pohledu do hluboké rokle pod námi. Na Lichnici si ještě mnozí zkusili vyrazit na památku svou vlastní minci, což se setkalo s velkým a nadšeným zájmem. Většina z nás od hradu

a vyhlídky pokračovala pěšky Lovětínskou roklí a dál pěšky až zpět do penzionu, torzo celé výpravy si pak ještě přidalo dalších 5 kilometrů k nedávno postavené rozhledně “Na kopečku“. Procházka podzimními lesy, které hrály všemi barvami se opravdu podařila. Putování roklí bylo pro některé docela náročné, kamenitý terén nakonec ale všichni zvládli a příjemně se unavili.

"HORA KUTNÁ" a její okolí – závěr

V pondělí navečer už začalo hodně foukat. Potvrdilo se varování meteorologů, a my se dívali zpoza okna na to, zda se vysloužilé letadlo vznese do oblak či jeho ukotvení vydrží. Poměrně rychle se začalo oteplovat, na rozdíl od neděle, kde mnozí měli na sobě více vrstev oblečení, se dalo ještě o půlnoci být venku pouze tričku. Teploměr ukazoval téměř 18 °C! Úterní ráno bylo stále větrné. Po snídani jsme sbalili zbytek věcí do tašek, rozloučili se s personálem penzionu a vyjeli autobusem směrem k domovu. Stále foukalo, ale bylo docela teplo, slunečno a modrá obloha. Zastavili jsme se v Litomyšli a prošli si její krásné historické centrum. Z nádvoří jsme obdivovali sgrafity ozdobený zámek, pak jsme pokračovali klášterními zahradami, úzkou branou a širokým schodištěm kolem kostela na náměstí. Procházeli jsme podloubím krásně opravených historických domů, nakoupili perníky, pohledy, turistické známky a šli na oběd. Byl objednaný v restauraci Rettigovka, která zaměstnává osoby se sníženou pracovní schopností a nejrůznějším hendikepem, a to nám bylo sympatické. Komunikace s vedoucí této restaurace byla velmi dobrá, na rozdíl od jiných restaurací v tomto městě. Servírovali nám špagety s masovou směsí a žampiony, každý si pak mohl objednat po obědě jedno pití nebo kávičku. Karafy s vodou a citronem byly grátis. Litomyšl byla poslední zastávkou našeho čtyřdenního putování.

Všechny barvy duhy

V pondělí 22. 10. 2018 Mentallica vystoupila v rámci XII. ročníku koncertu Všechny barvy duhy, kterým jako moderátoři provázeli Pavla Dostálová a Jiří Sedláček. V programu mimo jiné vystoupili klienti Čtyřlístku, Bílá holubice, skupina Slza, žáci Lidové konzervatoře a Múzické školy Ostrava, Aleksandra Nykiel z Polska, Family Gospel společně s baristy Mental Café. Sál Divadla Antonína Dvořáka byl zaplněn do posledního místa, zkoušky probíhaly již od 13 hodin. Samotný koncert byl zahájen v 18 hod. a končil až po půl deváté. Moderátoři uvedli vtipně každého dalšího účinkujícího a my byli zvědaví, jak uvedou naši Mentallicu. Na pódium vběhl Jiří Sedláček s tím, že : *„To je dramaturgická chyba, fatální přešlap, to se nemělo stát! Takový krásný večer, a teď taková chyba, která to všechno zhatí a polovina diváků odejde. Možná 80 %.“* Pavla Dostálová se jej zeptala: *„Proč by odcházeli....“ Četla jsi Pavlo , kdo bude vystupovat teď? Skupina **Metallica**!! Rachot, růžky, tvrdá hudba, čurbes, mazec, lidi odejdou!“* Pavla jej upozornila na to, že se špatně podíval, protože v programu je napsáno **Mentallica.** Jiří na to, že to zná, že je to country, folk, lidové písně :) Obecenstvo reagovalo skvěle, zasmáli se a těšili na vystoupení. Vše dobře dopadlo a celá kapela se dočkala zaslouženého potlesku.

JAK NÁM MŮŽETE POMÁHAT? - finančním darem na účet **218332200 / 0300**
- STÁT SE ČLENY KLUBU PŘÁTEL NADĚJE
- NAKUPOVAT PŘES INTERNETOVÝ PORTÁL **GIVT**
Nebude Vás to stát ani korunu, jen pár vteřin Vašeho času,
při nákupu označíte náš spolek v seznamu neziskových organizací.

NEVÁHEJTE NÁS KONTAKTOVAT - PORADÍME :) kontaktní telefon +420 603 824 534,
www.nadejeprovsechny.cz / info@nadejeprovsechny.cz